

[Carsten Andersen]

Begrundelse

Københavns borgerrepræsentation har haft en debat om, hvilke myndigheder socialforvaltningen er berettiget til at give oplysninger til, og om en borgmester (overborgmester) overhovedet er berettiget til at få indgående, detaljerede oplysninger om enkeltsager/-personer i bistandslovsområdet.

Under debatten oplyste borgmester Pelle Jarmer, at det i magistratens 3. afdeling er en hyppig foreteelse at modtage et kortfattet brev fra overborgmesterens sekretariat med anmodning om oplysninger, der kan danne grundlag for overborgmesterens besvarelse af den pågældende borgers henvendelse, spørgsmål eller klage.

Om en konkret sag oplyste socialborgmesteren, at overborgmesteren havde stillet spørgsmål om socialmagistratens kendskab til en bestemt person, som i en avisartikel havde kritiseret overborgmesterens saneringspolitik.

Socialborgmesteren fandt, at overborgmesteren havde en naturlig interesse i at vide, om social- og sundhedsforvaltningen kendte denne københavnske borger.

De oplysninger, socialborgmesteren udleverede til overborgmesteren, blev hentet ud af bistandskontorets journal på vedkommende og omhandlede:

1. Kort erhvervsanamnese for perioden 1962-71.
2. Oplysning om ophold i forskellige sociale institutioner.
3. Oplysning om tidligere adresser.
4. Oplysning om skiftende ægteskabelige forhold.
5. Perioder for modtagelse af bistandshjælp.
6. Forhold til bistandskontoret under modtagelse af bistandshjælp.
7. Oplysninger om bistandskontorets opfattelse af vedkommende.

Det blev under debatten i Københavns borgerrepræsentation oplyst, at det er magistratens opfattelse, at hvis det vedkommer en borgmester, kan der også gives oplysninger til en borgmester.

I spørgsmål nr. S 7 af 27. september 1985 blev problemstillingen ridset op i begrundelsen for spørgsmålet: om borgmesteren kan forlange at få personoplysninger fra sociale sager til brug i politiske sager. Hertil svarede socialministeren - ligesom justitsministeren i

et lignende spørgsmål - »at efter den forvaltningsmæssige praksis kan der i almindelighed udveksles oplysninger inden for en kommune; det er imidlertid en betingelse for udvekslingen af sådanne oplysninger, at de har betydning for selve sagsbehandlingen.«

Socialministeriet har imidlertid haft en ganske anden holdning tidligere:

Den 12. marts 1973 spørger Møns borgmester indenrigsministeriet om, »i hvilket omfang borgmesteren i kraft af sin ifølge lov om kommunernes styrelse tillagte funktion som daglig leder af kommunens administration samt som formand for økonomiudvalget, der har indseende med de forvaltningsmæssige forhold inden for samtlige administrationsområder, kan rekvirere oplysninger, der indgår i skattesager . . . samt i forsorgssager, der i henhold til den sociale lovgivning er henlagt til det sociale udvalg.«

Efter behørigt at have spurgt socialministeriet svarede indenrigsministeren bl.a.:

»For så vidt byrådet endvidere har forespurgt, hvorvidt borgmesteren kan rekvirere oplysninger i de enkelte sager, der i henhold til den sociale lovgivning er henlagt til det sociale udvalg, skal man meddele, at socialministeriet i en over sagen afgivet erklæring har udtalt, at det sociale udvalgs selvstændige stilling efter socialministeriets opfattelse medfører, at en borgmester ikke kan kræve oplysninger vedrørende de enkelte sager, der i henhold til lovgivningen er henlagt til dette udvalg.«

Ved offentliggørelsen af denne holdning i Meddelelser fra socialministeriet nr. 6 1973, side 2, spørger borgmesteren i Værløse sådan rent principielt den 3. oktober 1973 indenrigsministeren, idet afgørelsen forekommer borgmesteren helt urimelig, med følgende begrundelse:

»Da vi borgmestre ofte opsøges af borgere, der har sager til behandling i kommunalbestyrelsen eller dens udvalg, forekommer det mærkeligt, med henvisning til ovennævnte afgørelse, at såfremt sagen hører under det sociale udvalg, er man ikke i stand til at tale med den pågældende borger, da man er forment adgang til sagens akter.«

Indenrigsministeriet svarer bl.a.:

»I sager, som er omfattet af det sociale udvalgs selvstændige kompetence, finder de for stående udvalg i almindelighed gældende regler ikke anvendelse i fuldt omfang; navn-